

„SZÓLJ URAM, MERT HALLJA A TE SZOLGÁD!”

1Sám 3,10

	<p style="text-align: center;"><u>NOVEMBER</u> Halottak napjára</p>
<p style="text-align: center;">Tíz lépcső Szórd szét kincseid a gazdagság legyél te magad. Nyüdd szét díszeid a szépség legyél te magad Feledd el mulatságaid a vígság legyél te magad Égesd el könyveid a bölcsesség legyél te magad Pazarold el izmaid az erő legyél te magad Oltsd ki lángjaid a szerelem legyél te magad Úzd el szánalmaid a jóság legyél te magad Dúld fel hiedelmeid a hit legyél te magad Törd át gátjaid a világ legyél te magad Vedd egybe életed-haláloed a teljesség legyél te magad</p>	<p>November első napjai: Mindenszentek, Halottak napja. Ilyenkor a halálról, az elmúlásról beszél minden és mindenki: maga a természet, a temetők csendje. Az ember azonban szeretne a titkok mögé látni. Örök vágya, hogy bepillantson a másik világ titkaiba. Jól kifejezi ezt a vágyat az a síremlék, melyet egy római temetőben, a Campo Santo Veranóban láttam. Egy kőkoporsó, melynek fedelét egy gyermek próbálja felnyitni és beelátni abba. A gyermeki kíváncsiság mögött már ott rejtezik a vágy az örök élet után.</p> <p>A hívő ember sok vigasztalást meríthet a Szentírásból. Amikor például Szent Pál apostol a halottak sorsáról beszél, nem akar tájékozatlanságban hagyni bennünket, nehogy mi is beálljunk azok táborába, akik úgy szomorkodnak, "mint akiknek nincs semmi reményük" (1Tessz 4,13). A mi reménységünk alapja a feltámadott Úr, az élő Jézus Krisztus, mert hisszük és tudjuk, hogy Isten vele együtt minket is feltámaszt. És azt is tudjuk az Apostollal, hogy "ha földi sátrunk összeomlik, Istentől kapunk lakóhelyet, örök otthont a mennyben, amit nem emberkéz épített" (2Kor 5,1).</p> <p>Ha élő hittel forgatjuk a Biblia lapjait, még sok hasonló gondolattal erősíthetjük a föltámadásba és az örök életbe vetett reményünket. Együtt vallhatjuk a fiatalon eltávozott zeneszerzővel, Mozarttal: "A halál képe már nemcsak nem félelmetes előttem, hanem nagyon sok vigasztaló és megnyugtató van benne számomra... Sohasem fekszem le anélkül, hogy meg ne gondolnám: holnap - bármennyire is fiatal vagyok,- talán már nem leszek itt.". Ahhoz, hogy meghalva is éljünk, szükséges úgy élnünk, mint egy bármikor meghalni készülő: ez a mélyeseges keresztyén tanítás olvasható latinul Poggio del Monte di Auxia bíboros (+1483) sírfeliratán, a római Szent Szabina bazilikában.</p> <p>Életünket, minden cselekedetünket mindig az örökkévalósághoz kellene mérnünk, hisz Gonzága Szent Alajos jelmondata szerint "Quid hoc ad aeternitatem? Mit ér mindez az örökkévalósághoz mérten?" Valahogy úgy, mint Morus Szent Tamás, a hithű vértanú angol kancellár. Mikor felesége azzal biztatta, hogy hitének megtagadása által akár még húsz évet is boldogan együtt élhetnének, így felelt: " Ó Asszony, legalább ezer évet ígértél volna! De ne kívánd tőlem azt hogy húsz évért lemondjak az örökkévalóságról". Ma oly sokan nem húsz évért, hanem csupán pillanatokig tartó örömeikért is lemondanak az örökkévaló Istenről. Pedig MÉG MA számon kérhetik lelkünket. Az őszinte megtérésre azonban sohasem késő, de lehet hogy épp ez a pillanat az utolsó. Úgy éljünk, hogy halálunk óráján mi is halljuk majd Jézus szavait: "Bizony mondom neked, MÉG MA velem leszel a Paradicsomban" (Lk 23, 43).</p> <p>Halottak napján pedig imádkozzunk az elhunytakért, ahogy arra egy római sírvers figyelmeztet minket a II. század közepéről: "Az Egyház volt az anyám, a jóságos Isten az atyám. Kérlek Testvérek, hogy amikor idejöttök imádkozni, és fohászeitokkal kérlelitek az Atyát és Fiút, gondoljatok rám, és emlékezzetek meg rólam, hogy a mindenható Isten örökre mentse meg azt, akit szeretett".</p> <p style="text-align: right;"><i>Bognár István</i></p>

*Nem akarunk szomorkodni amiatt, hogy elvesztettük őket.
Inkább hálásak vagyunk azért, hogy a mieink voltak és most is hozzánk tartoznak...
Aki hazatért az Úrhoz, továbbra is tagja marad Isten nagy családjának.*

Csak előrement, hogy mi is kövessük"

/Szent Jeromos/

Szentelek tisztelete

A mai egyházi szóhasználat a Szentírást követve szentnek nevezi az összes hívőket, akik a keresztség által részesülnek a szent Isten életében. Sajátos értelemben azonban azokat mondjuk szentnek, akik Isten kiválasztása és kegyelme révén a szentség ajándékát elfogadták és hősiességen valósították meg. Róluk külön megemlékeznek az Egyház, mert ők a keresztes élet példaképei, akiket tisztelni kell és segítségül hívni lehet. A tisztelet azonban elsősorban nem nekik szól, hanem a bennük működő győztes kegyelemnek, így a szentelek tisztelete Isten tiszteletének egy formája.

A félreértésekkel szemben kellett hangsúlyoznia az Egyháznak, hogy a vallásos tiszteletnek több fajtája van: az imádás egyedül csak Istent, a tisztelet legfelső fokát a Szűzanyát illeti meg, utána következik Szent József, majd mindenki más: az Ószövetség nagy alakjai (Sir 44-50; Zsid 11-12,1), az apostolok (Ef 3,5), a vértanúk (Jel 3,12; 5,10; 6,9; 14,12; 16,6; 19,8) az aszkéták, hitvallók, szent püspökök és rendalapítók.

1. Az Ószövetség úgy ismerte meg Istent, mint aki egészen más, mint a világ: ő „a Szent” (Zsolt 71,22; Iz 5,24; Hab 3,3). Isten azonban nemcsak azért szent, mert „egészen más”. Az emberhez életet adó és közösséget alkotó szeretetének Lelkével közeledik és „megszentelő”-nek nyilatkoztatja ki magát.

Jézus Krisztusban Ő lett a megszentelésünk, igazságunk és megváltásunk (1Kor 1,30). Ha a keresztesek ezt az ajándékot -- ami maga a Szentháromság mint teremtett életük középpontja -- vallásos és erkölcsi életükbe átültetik, a visszajövő Úr elébe mennek és így mind jobban átjárja őket az Úr Lelke (vö. Róm 1,7; Kol 3,12; 1Tesz 3,13). Így ők Isten szent papsága (Pét 2,5.9.). Ugyanakkor eleven annak tudata, hogy Isten üdvössége nem egyes elszigetelt kereszteseknek szól, hanem Krisztus teste tagjainak egymás iránti szeretetében, szolgálatában, könyörgésében és egymással törődésében megy végbe.

Mivel Krisztus legyőzte a halált, övének összetartozása nem ér véget a halállal, hanem lelkié válik. Az Istenben beteljesült szentelek teljesen azonosultak Isten üdvözítő akarásával. A „szentelek közösségének” tanítása (vö. ApCsel 20,32) akkor vált egészen világossá, amikor a keresztesek visszatekintvén az ősegyházra a vértanúkkal való maradandó kapcsolatra teológiailag reflektáltak. Így alakult ki a szentelek tiszteletének alapformája.

2. A szentelek is emberek a lét teljes drámájában, a kísértésekben, félelemben, kétségben, gyengeségben. „Tiszteletük” alapja nem erkölcsi csúcsteljesítményük, hanem a készség, hogy együtt működjenek a kegyelem átalakító erejével, vagyis a személyes párbeszédet folytató Istennel.

A szentelek sokfélesége keresztes voltunk palettájának színességét mutatja a vértanúktól kezdve a legnagyobb rejtettségben segítőig, a remetétől a családapáig, a paptól és szerzetestől a legprofánabb hivatású szentig. A szentelek tisztelete során az ember rokonságot fedezhet föl egyik vagy másik szenttel, aki bátoríthat hivatásunk teljesítésében. Nem szolgáló követésről van szó, hanem akkor tiszteljük őket igazán, ha lelkesítésükre hivatásunkat teremtő spiritualitással végezzük, „amíg mindnyájan el nem jutunk a hitben és Isten Fia megismerésében az egységre és meglett emberré nem leszünk elérve a krisztusi teljességet” (Ef 4,13).

Gerhard L. Müller

„Én nem a bevándorlóktól félttem Európát, hanem a lagymatag keresztényektől. Az a természet rendje, hogy az a népcsoport, amely vegetál, amely nem alkalmas rá, hogy az életet továbbvigye, elsorvad, kihal, lehúzzák a lefolyón, és a helyüket elfoglalják azok a népek, amelyekben van életerő, lendület, bátorság. Teherbe ejtik feleségüket, csobogó élet veszi őket körül. A mai Európa langyos állóvíz, ahol sok ember egyik legfőbb gondja a fogyókúra, az alakformálás és értéktelen, csillogó kacatok gyűjtése, a testet, lelket megrontó élvezetek utáni hajsza. A Jóisten, úgy látom, a migrációs kérdéssel egy jó nagy fakanalat ragadott, és elkezdte kavarni ezt a hatalmas fazekat. Isten azt szeretné, hogy térjünk észhez, térjünk meg, különben elveszünk. Ne magunkra aggatott címkével jelezzük, miben hiszünk, hanem legyen gerincünk, jól definiált értékeink, amelyekhez tartjuk magunkat. Ne nyafogjunk, hogy de nehéz a feladat, hanem küzdjünk. A focicsapat sem siránkozhat, ha erős az ellenfél, hogy jaj, összeesküdtek ellenünk, tervet eszeltek ki, hogyan győzzenek le bennünket! Küzdeniük kell, megfogalmazni saját elméletüket, hogyan nyerhetik meg a meccset! Az most a kérdés, káoszba süllyedt harmadik világ lesz-e Európából, vagy a tolerancia, a becsületes munka, a párbeszéd útján mi leszünk képesek segítő kezet nyújtani, hogy mindenütt megteremtődjön egy rendezett, békés világ. Nem lehet folyamatosan félrevert harangok zajában élni, ezért nyugtassuk meg magunkat, s arra összpontosítsuk erőinket, ami a feladatunk. Jókedvvel, örömmel, gyermekekkel töltsük meg a Kárpát-medencét, mert az ország mindig azé lesz, aki étellel, gyermekkel tölti meg. Ha nem lesz gyermek, a légüres teret a máshonnan jövő emberek töltik be. A demográfiai kérdés az egyik legfontosabb a Kárpát-medencében. Ha ezt nem tudja népünk megoldani, legördül számunkra a függöny.”

Böjte Csaba OFM

Győzelmes Királyunk!

Lassan végéhez közeledik az esztendő. Egyre gyakrabban érezzük, hogy kifogyunk az erőből, az energiából és az egymás iránti türelemből. Mintha a hideg novemberi köd nemcsak a fákra, házainkra, hanem a szívünkre, mindennapjainkra is rátelepedne. Ebben a kissé szomorkás, téliesre forduló időszakban ragyog fel számunkra Krisztus Király ünnepe: mintha az egyház most még egyszer hangsúlyozni akarná, hogy az ember és a világ a maga gondjai és nehézségei mellett, sőt sokkal inkább azok ellenére, mégis valamiféle reményteli és biztos cél felé halad. Az egyházi év "szilvesztere", utolsó vasárnapja, így nem annyira lezárás, pont az esztendő végén, sokkal inkább kettőspont: az adventre és Megváltónk születésére mutat. Annak a királynak az érkezését hirdeti, aki köztünk él és élt, de újra eljön és dicsőséges országa örökké velünk marad. Németh Gábor

NEM A JUTALOM ÉS NEM A BÜNTETÉS MIATT...

Szeretlek, Uram, de nem azért, mert égi örömeket ígérsz nekem, s nem azért, mert félek a gyötrelmek helyétől, ha letérnék utadról.

Szeretnem kell, Uram, mert a keresztfán szörnyű gyötrelmeket szenvedtél s gúnynak céltáblája voltál értem.

Szeretnem kell, ha sebes testedet, töviskoronádat nézem, szeretnem kell szégyenedért és halálodért.

Te magad és szereteted indítja híveid szívét a szeretetre: mennyország nélkül is tieddé teszi, s pokol nélkül is visszatartja a bűntől.

Nem jutalom és nem büntetés miatt szeretlek Uram, hanem egyedül szerettedért! Ha nem remélném a mennyországot, én akkor is változatlanul szeretnék téged!

Avilai Szent Teréz

November 1-től indul a Mária Rádió ideiglenes budapesti frekvenciája: FM 96,8

Jelenések könyve 1,5-8

„Jézus Krisztus hűséges tanú, elsőszülött a holtak közül, és a föld királyainak fejedelme. Ő szeret minket. Vérével megváltott bűneinktől, s Atyjának, az Istennek országává és papjaivá tett bennünket. Övé a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké. Ámen.

Nézzétek, közeledik a felhőkön! Látni fogja őt minden szem, még azok is, akik átszúrták. A föld minden népe veri majd a mellét. Igen. Ámen.

Én vagyok az Alfa és az Ómega, mondja az Úr, az Isten, aki van, aki volt, és aki eljő: a Mindenható.”

Egyházadó – Egyházközségi hozzájárulás

Az úgynevezett egyházközségi hozzájárulást ("egyházi adó") **minden katolikusnak arra a plébániára kell befizetnie, amelynek területén lakik** (állandó, vagy ideiglenes lakcíme van) CIC 518. kánon.

Tehát a plébániához való tartozás nem tetszőleges, hanem a lakóhely szerint automatikus. Szentmisére és más liturgikus cselekményekre, hitoktatásra, közösségbe a hívők szabad választásuk szerint járhatnak bármely katolikus templomba, plébániára. Ezekben a helyeken adományokat is tehetnek, ez azonban nem tévesztendő össze az úgynevezett "egyházi adóval".

A kért "egyházi adó" mértéke a nettó jövedelem 1%-a, a családok természetesen együttesen is fizethetik "egyházi adójukat".

Isten éltesse mindazokat, akik ebben a hónapban ünneplik név és születésnapjukat!

Az egyházadó (egyházközségi hozzájárulás) a templomot segíti.

Milyen jó volna, ha támogatnánk egyházközségünket!

Számlaszámunk: 11718000-20382870 Csekken is fizethető!

Csekk a templom bejáratánál található

Készüljünk a szentmisére

Vasárnapi olvasmányok

1. vasárnap: MINDENSZENTEK

Jel 7,2-4.9-14; Zs 23; 1Jn 3,1-3; Mt 5,1-12a

8. vasárnap: ÉVKÖZI 32. VASÁRNAP

1Kir 17,10-16; Zs 145; Zsid 9,24-28; Mk 12,38-44

15. vasárnap: ÉVKÖZI 33. VASÁRNAP

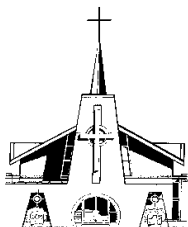
Dán 12,1-3; Zs 15; Zsid 10,11-14.18; Mk 13,24-32

22. vasárnap: KRISZTUS KIRÁLY

Dán 7,13-14; Zs 92; Jel 1,5-8; Jn 18,33b-37

29. vasárnap: ADVENT 1. VASÁRNAPJA (C)

Jer 33,14-16; Zs 24; 1Tessz 3,12 - 4,2; Lk 21,25-28.34-36

Árpád-házi Szent Margit Plébánia liturgikus lapja. 1182 Budapest Fogaras u. 16.

Telefonszám: 292-46-63; Faxeszám: 297-54-17; www.szentmargit.hu

A plébánia e-mail címei: ibenke@mail.interware.hu; fogaras4@t-online.hu

Bankszámlaszám: 11718000 – 20382870 (OTP Bp. XVIII.)

Felelős szerkesztő: Benke István c. apát, plébános